ENGELBERTUS ADMONTENSIS
Klosterneuburg, 1384
Seite 166v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=237
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

de tpe incarnacõis

ad huc tpus loq̃ di i solo ubo p̃ apiõn
i ubũ ac p̃ceptum ubale p̃fiunt u ptes
sz puaicatores discedentes a multis ays
ubalũ p̃ceptoꝝ dissipauũt logẽ sed
iam elapso i finito tpe loq̃ di incipit
tps tacendi ꝗ tpis medij silencij. De q̃ di
cap̃ xxiij. Dum medũ silencũ tene
ret omnia i nocte in suo cursu medũt
agere i in ipo silencio tps tacendi i co
ꝗ omipotens di de celo in ptiona ppa
a regalib sedib venit i iam non
paxt sz tacit i etiam et salutẽ i gn p q̃
ler dissipata iuo caret i sua arcẽ. Ecc
xxxij. Innoua signa i immuta mira
bilia. Quia p incarnacõm i fcã ẽ
i immutacio mirabilis i nã q ds hõ
natus ẽ de ũgine sed in gia q ds hõ
factus est p nos homine sed in iustitia q
iusti redempti sed iusti sangine sed fcã
ẽ templer innouacõ signoꝝ ꝗ facãtoꝝ
de qua innouacõne dr i. Ozee v. Et qua
in ipo nouã cãtica nea tũsiecũt i ecce
nouã fcã sed omnia sed p̃ceptoꝝ. Ad Ec v. Iu
distus q dam ẽ antiqs ego aut nobis
dico i sed primoꝝ ad Ec xx. Centuplũ ac
cipiet i uita etiam possidebit. Temp
f tacendi ẽ ꝗ nõ iam ultra solum
loq̃di q d q: ubũ nõ p̃fiunt fcũ p̃sit
sed tacendo in carne nõ solũ ubo doc
as i papias sz fcõ i centuplo manũ ap
ponas ad legis obliuiancã usq: ad sa
lutis efficaciam q solo ubo p̃cepti hat
tenus fcũ nõ fiunt. Tpis g incarnacõis
vocat tpis tacendi quũ ips fcõ saluauit
ꝗ p sanguinem i mortẽ suã i. spe eũ saluũ
fecit p lin suũ a pcis coꝝ i. sed e p̃sio

mutauit ꝗ p nã sue iudmo i humilitate
suã i. Dilite a me q: mitis sũ i humilis
corde sed nõ sic tantũ ꝗ p doctrinam i pdi
cacõ. ad sum habent turbe sup
doctrina eius q: erat doctor sicut pharisei
his nõ sicut scribe i pharisei sup quo
ubo dr Io. q ihsc docebat sicut dns legis
his ptate ad interpretandũ i addendũ i
p̃facendũ. Sz scribe i phisei docebant
nõ sicut dns sed sicut multi legis sola illa
q moyses tradidit sicut iuba sonant
docendo ad liũm. Ot i intelligi tpis
tacendi de tpe finali cum ioloms i iuba
cõis bonoꝝ p̃ ceptacõnes i tubulones
hui lute quo tpe sup ius intiogant
Cũ cum iolabis me i. Ps lii. i. y. sed
de tpe cõuiciones ul sibiliones malo
de quo ibm dicit. Cũ faces de p̃sep
tis me iudicabit. De tpe ultime cetri
buciõis bonoꝝ i malo. De quo dr apl
i. Vsq: quo dne clamabo i ueniis nõ iudi
cas i vindicas sangue meũ de hijs q
sedent in tra ps. Vsq: quo peccores dne iusq:
quo peccores gliabunt. i. Ps lii. q. v.
y. i ubi m. ubi deli. Et at etiam iacõ nõ iniuicos
hi sis q: sup dicat in principio se deleũ ecce
facit iudicii iniuriam ut ibm i pter
hi petuat se aliqm patis nõ tradi i
tradi nõ permittit sz q: aliqm patores p
dã ꝗ dva caput iqꝝ i sua membra ꝗ
mq mq cessant iustos pcas aliqm
mps infestare i molestare i molestare
mlsc iuta q: sicut dr. Iob sup luc. sed
ẽ finis tepta cõm iusti ubi ẽ finis cupi
ditatũ nec finis cupiditatũ mli ubi
finis iuter i iusti ẽ p̃ius ppr hi qi tedio

inutile i do
tpe i dolos